

ע"פ 3155/17 - פלוני, פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 3155/17

ע"פ 3385/17

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופט ג' קרא

המערער בע"פ 3155/17: פלוני

המערער בע"פ 3385/17: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעורים על פסק דינו של בית המשפט המחוזי באר
שבע מיום 14.03.2017 בת"פ 14-11-20892 שניתן
על ידי כבוד השופטת ג' שלו

בשם המערער בע"פ 3155/17: עו"ד חיים אוחנה

בשם המערער בע"פ 3385/17: עו"ד אפרת צרפתי

בשם המשיבה: עו"ד בת שבע אבגז

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונחים בפנינו שני ערעורים שאוחדו, על גזרי דינם של שני נאשמים שהורשעו בפסק הדין שניתן על ידי בית המשפט המחוזי בבאר שבע (ת"פ 20892-11-15, כב' השופטת ג' שלו). השניים הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), בנסיבות סעיף 382(א) לחוק; וגניבה, לפי סעיפים 384 לחוק. על המערער בע"פ 3385/17 (להלן: מערער 1), נאשם 1 בגזר הדין, נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע; ועל המערער בע"פ 3155/17 (להלן: מערער 2), נאשם 3 בגזר הדין, נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, להם נוספו 4 חודשי מאסר על תנאי שהופעלו מתיק קודם, כך ששלושה חודשים מתוכם ירצו במצטבר וחודש אחד בחופף לעונש בתיק זה - סך הכל מאסר בפועל של 18 חודש. בנוסף, הוטלו עליו מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

על פי כתב האישום בו כאמור, הודו המערערים, לאחר שמערער 1 סבר שהמתלונן גנב חלקים מאופנוע השייך לו, המערערים, יחד עם אדם נוסף, גרמו למתלונן להגיע לדירה, בה הם תקפו אותו באמצעות מוט ואלות עץ. המערערים דרשו מהמתלונן כסף, ובין היתר נטלו את כרטיס האשראי שלו. לאחר שהם הכו את המתלונן הוא מסר להם את הקוד הסודי, והם משכו מחשבונם כ-2,500 ש"ח. עוד הם אמרו למתלונן כי הוא יצטרך לשלם להם 3,000 ₪ בחודש מעתה ואילך. בנוסף, במהלך האירוע המערערים גנבו את מכשיר הסלולארי של המתלונן.

הסנגורים טענו כי עונש המאסר בפועל שהושת על מרשיהם חמור יתר על המידה, וכי הוא אינו תואם את נסיבות המקרה. הסנגורית של מערער 1 הדגישה, בין היתר, כי הוא היה כבן 21 בעת ביצוע העבירות, נעדר עבר פלילי רלוונטי והוא הודה ולקח אחריות על ביצוע העבירה. לגישתה, לנתונים אלה לא ניתן משקל מספק בגזר הדין. עוד נטען כי מתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי מחמיר מידי, וכי לכל הפחות, על רקע התסקיר המשלים שהוגש לפני הליך זה, היה מוצדק לסטות ממנו מטעמי שיקום. סנגורו של מערער 2 הדגיש בטיעונו את התסקיר החיובי שהונח בפניו, ממנו, ובניגוד לתסקיר שהוגש לבית המשפט המחוזי, ניתן ללמוד כי הוא מתחיל להשתלב בדרכי טיפול. עוד ניתן ללמוד כי ישנו סיכון נמוך להישנות העבירות. כמו כן, הסנגור הפנה את הזרקור ללקיחת האחריות על ידי מערער 2, ולעובדה שמדובר במאסר ראשון עבורו. לבסוף, הוא טען כנגד מתחם הענישה האחיד שנקבע לשלושת הנאשמים, לאור חלקם השונה באירוע לגישתו, וכן הליך נגד המשקל שניתן לנסיבות לקולה ולחומרה במסגרת גזר הדין. באת כוח המדינה סמכה ידה על פסק דינו ועל נימוקיו של בית המשפט המחוזי.

2. ושוב, מדובר במקרה חמור בו המערערים עשו דין עצמי והסמיכו עצמם לשוטרים, לשופטים ולמוציאים לפועל. כתוצאה מהמקרה, נגרמו למתלונן שריטות ואדמומיות במצח, בגב, בצוואר ובזרועות; פצעים בשוקיים ובקרסוליים; שבר גליל מקורב באמצע ובבסיס מסרק כף יד שמאל; רגישות, נפיחות והגבלה בתנועה באמות, שוקיים, ברכיים וקרסוליים, ורגישות במישוש בכפות הידיים, באמה ובמרפק שמאל. בנוסף, מן המתלונן נגנבו אלפי שקלים וכן נגנב מכשיר הסלולארי שלו. השילוב בין אלימות לבין גניבה מעלה את רף החומרה של המקרה, כמו גם העובדה שהמערערים השתמשו במוט עץ באירוע, וכאמור הכו את המתלונן בכל חלקי גופו בעזרתו. לכך יש להוסיף גם שהעבירה בוצעה

בצוותא, בצורה אכזרית ותוך תכנון מוקדם, וכן שמדובר באירוע מתמשך. בית המשפט חייב לעמוד חוצץ כנגד האלימות הרבה ששוררת בחברתנו. אין להשלים עם תופעה זו, ויש להטיל עונשים חמורים וראויים על מנת למגרה. מעדות הקורבן עולה כי הוא סובל מחרדות מאז האירוע, מרגישות פיזית מוגברת בשל החבלות שנגרמו לו וכן מאי נוחות באיברים שונים בגוף. עוד הוא עתיד לעבור ניתוחים פלסטיים להורדת הצלקות ממעשי האלימות. נתונים אלו חייבים לבוא לידי ביטוי בגזר הדין.

בעניינו של מערער 1, כפי שנטען – אין לו עבר פלילי רלוונטי, ודבר זה עומד לזכותו. ברם עניין זה צוין על ידי בית המשפט המחוזי, והעונש שנגזר בשל השתתפותו באירוע אינו חמור. זאת, על אף ההתרשמות המסויגת של שירות המבחן, הבאה לידי ביטוי בתסקיר שניתן עובר לגזר הדין. לא נראה, והדברים נכונים גם לגבי מערער 2, כי התוצאה האלימה שארעה במקרה זה תקבל מענה הולם על ידי עונש של עבודות שירות או אפילו מאסר לתקופה דומה, של למשל שישה חודשים. העונש שנגזר ראוי. זה הטעם שלא מצאנו לנכון להזמין תסקיר נוסף, כבקשת הסנגורית לאחר הדיון, מעבר לתסקירים שהתקבלו בבית משפט קמא ובפנינו טרם הדיון. אף בהנחה כי מערער 1 מתמיד בטיפול ומפיק תועלת, ותקוותינו שכך לטובתו ולטובת החברה, עדיין עונש מאסר בפועל של שנה משקלל את השיקולים הרלוונטיים.

באשר למערער 2, אכן התסקיר חיובי, אם כי לא הייתי אומר שבמידה שציין הסנגור. היום, בניגוד לבעבר, ישנה המלצה טיפולית, אך התהליך השיקומי נמצא בתחילתו. בעניינו, נכון לתת דגש מיוחד לנסיבותיו של העושה: מערער 2 בעל שלושה רישומים קודמים של עבירות, ובניהן עבירות אלימות. על אף הענישה השיקומית שנגזרה עליו – לרבות היעדר הרשעה בתיק שנידון בפני בית משפט לנוער ועונש מאסר בדרך של עבודות שירות, ולמרות עונש מאסר מותנה שהוטל עליו פחות משנה לפני המקרה – הוא ביצע את העבירה בה עסקינן, שהיא אף חמורה יותר מקודמותיה. בנסיבות אלה, הפער בין שני המעוררים משקף את הפעלת המאסר המותנה שתלוי נגד מערער 2, והוא נותן ביטוי לעברו הפלילי. גם אם ניתן היה להקל במידת מה בנסיבות דומות, אין זה המקום. לצד טענת השיקום יש להתייחס להתנהלות המערער ולתגובותיו להקלות שניתנו לו מטעמי שיקום בעבר. כמובן שיש להעניק משקל לתסקיר בעניינם של שני המעוררים, אבל זאת במידה ראויה ותוך התחשבות באורכו של עונש המאסר בפועל שנגזר עליהם. בראייה זו, בשקלול נסיבות המעשה והעושה של שני המעוררים, ותוך התחשבות בפער בין גזרי דינם, העונש הולם ואינו חמור באופן המצדיק התערבות ערעורית.

3. הערעור נדחה.

ש ו פ ט

השופט א' שהם:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט ג' קרא:

אני מסכים.

ש ו פ ט

אשר על כן, הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט נ' הנדל.

על המערערים להתייצב לתחילת ריצוי עונשם בבימ"ר דקל, ביום 5.6.2018, לא יאוחר מהשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותם תעודת זהות או דרכון. על המערערים לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, ט' בסיון התשע"ח (23.5.2018).

עמוד 4

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט
